

Càritas no és una ONG?

Dij, 30/10/2014

[Cristianisme i Justícia](#)

Darió Mollá. Confesso que la frase “Càritas no és una ONG” em disgusta, i l’ús que molts li donen i la utilització que en fan m’indigna. Em disgusta un cert to de superioritat i judici sobre les ONGs que tanca la frase: com allò d’aquell que deia: “a mi, a humil no em guanya ningú”. I m’indignen utilitzacions injustes d’aquesta frase. Cito només tres d’elles: utilitzar-la per denigrar o desqualificar el treball de tanta gent de Càritas, com dient que no fan el que han de fer, que menys treball social i “més evangelització”; utilitzar-la per desqualificar el treball d’anàlisi i crítica social que fa Càritas: “això no li toca, per això estan les ONG”; i tercera, la més injusta i indignant, per autojustificar per la pròpia manca de compromís amb Càritas.

És perillós repetir aquesta frase, perquè encara que pugui semblar fins i tot raonable a primera vista, està carregada d’ambigüitat, pot ser un engany en tota regla.

Però vull ser positiu i dir significats autèntics de l’afirmació “Càritas no és una ONG”. Enumeraré quatre:

1. Efectivament, Càritas no és una ONG perquè **per als cristians, capellans o laics, el compromís amb els pobres i amb els que pateixen la injustícia no és ni opcional ni delegable**, i va unit al propi ésser cristià. Cada un haurà de discernir la manera com l’executa, però el compromís mateix amb els pobres no és objecte de discerniment, ni opcional... com ho pugui ser apuntar-se a una ONG o no;
2. Efectivament, Càritas no és una ONG perquè Càritas pretén atendre totes les dimensions del pobre i del que pateix. I totes són totes. Evidentment no només les dimensions més “materials”, però certament no només es tracta de belles paraules, i menys encara de belles paraules dites des de la falta de compromís real;
3. Efectivament, Càritas no és una ONG, perquè té, per la seva arrel evangèlica, uns valors i una forma d’actuar diferent i innegociable: la del respecte absolut a la dignitat de la persona en la seva forma d’acostament i en la seva forma de prestar ajuda. I aquesta manera de fer destaca per **“anar més enllà” en la gratuïtat i l’acompanyament**.
4. Efectivament, Càritas no és una ONG perquè per a un cristià/na no hi ha militància a favor dels pobres i els que pateixen “a temps parcial”, una estoneta cada setmana, el que dedico a la meua ONG... Perquè no es pot, per una banda, col·laborar amb Càritas i per altra col·laborar en aquells mecanismes o amb aquelles persones que generen el patiment dels que s’acosten a Càritas.

Imatge estreta de: [Càritas](#)